

Gastcolumn

Nachtwandelen

Ik stap graag de nacht in. Even de dag achter mij laten, de ruimte voelen, frisse lucht. Ik moet altijd weer een drempel over, maar eenmaal buiten weet ik: dit is goed. Ik haal adem en oriënteer me. Hoe is het buiten? Wat voor weer is het? Druilerig? Helder? Waar is de maan? Is er een maan? En wie zijn er op straat? Altijd weer moeten mijn ogen wennen aan het donker. Ik ben alert en ga alleen waar het goed voelt. Maar ik ga wel: het ruikt zo lekker 's avonds!

Elk seizoen heeft zijn eigen sfeer. In deze donkere novemberdagen voel ik het mys-

Foto: Eric Westraan

terie van Sinterklaas. Hoe hij op zijn paard samen met Piet over de daken rijdt. Zo stelde ik me dat als kind voor. Een warm beeld op gure dagen.

De seizoenen zijn 's nachts helder te voelen. Nu is er de onrust van de herfst. De kalende bomen als silhouetten. De lichtjes her en der. En altijd weer de onvoorspelbare luchten. Soms een donkere vlek van een wolk, dan weer een heldere nacht met sterren en maan. Onvoorstelbaar maar zo troostrijk dat alle mensen op de wereld dezelfde maan zien. Juist in de nacht - maar niet alleen in de nacht - voel ik zoveel vrede. Het is stil, op wat feestgangers na. De wijk is tot rust gekomen.

In het duister is niets zo vanzelfsprekend dichtbij en toegankelijk als overdag. Er is een natuurlijke afstand, elke stap vraagt om oriëntatie. Tegelijkertijd is er minder wereld en meer onbegrensdsheid. Het maakt het gemakkelijker om de balans op te maken. Niets hoeft meer. Er is verstillling. Een enkeling laat zijn hond uit, steeds weer dezelfde burens zijn nog op, soms is er een fietser.

Een avondwandeling nodigt uit tot inkeer. In het donker vallen alle maskers weg. Schijn lost op, het gaat om essentie, om zijn. De bomen laten hun verstillling zien. Er is altijd iets dat me raakt: weerkaatsend licht in de rimpelingen van de Griff, spectaculaire zonsondergangen boven het Griffpark, verse sneeuw, regendruppels. Alles is wat het is, goed zoals het is en precies op zijn plaats in het grote geheel. Helderder dan ik vertrok, kom ik thuis. 's Nachts wandelen is een uitnodiging om anders te kijken en vertrouwde zaken met nieuwe ogen te bezien. Voor mij is het een vorm van herbronnen.

*Llewellyn Bogaers is cultuurhistorica en woont in Wittevroutwen.
www.levendverleden.nl.*